

Republiken s Presidents
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade proposi-
tion med förslag till lag om godkännande av
vissa stadganden i avtalet med Danmark för
undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och
förmögenhet samt förhindrande av kringgående
av skatt.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget giva sitt
bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt
bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i
fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller
ändring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelse-
lagen. I anseende härtill och då ovannämnda avtal för
Finlands del även gäller kommunalskatt, på vilket beskatt-
ningsområde Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten
självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet i land-
skapet, erfordras Landstingets bifall till ifrågavarande lags
ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som
jämväl innehåller texten till förenämnda avtal, föreslås
att Ålands landsting måtte giva sitt
bifall till den i propositionen in-
gående lags ikraftträdande i land-
skapet Åland till de delar sagda av

tal innebär avvikelse från själv-
styrelselagen, under förutsättning
att Riksdagen godkänner propositio-
nen i oförändrad form.

Helsingfors den 4 september 1964.

Republiken s President

Mina Kekkonen

Justitieminister

Olavi Merimaa
Olavi Merimaa

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER

1965

N:o 1-3

Innehåll: N:o 1. Lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet med Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, sid. 1. — N:o 2. Förordning om bringande i kraft av avtalet med Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt, sid. 2. — N:o 3. Ministeriets för utrikesärendena meddelande om ingående av en i artikel 9 punkt 3 i avtalet med Österrike för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet avsedd överenskommelse, sid. 21.

N:o 1.

(Finlands författningssamlings n:o 11/65.)

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet med Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

Given i Helsingfors den 8 januari 1965.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Föreskrifterna och bestämmelserna i det den 7 april 1964 i Helsingfors undertecknade avtalet mellan Finland och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt skola, såvitt de höra till om-

rådet för lagstiftningen, vara gällande såsom om dem överenskommits. För verkställighet av nämnda föreskrifter och bestämmelser erforderliga närmare föreskrifter utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 8 januari 1965.

Republikens President

URHO KEKKONEN.

Minister för utrikesärendena Ahti Karjalainen.

1-1965

853/65

vilka stadgandena i allmän lag om fast egen- mindelige lovgivning om fast ejendom finder

anledning
till
ll Riks-
g till
avtalet
attning
ande av

början av
et hänskj-
rdningen

hört re-
beskatt-
ariehamn
nannen i
ch rederi-
nehållet
tt till
dets be-

cke varit
merats
slagits
ts god-
ens Pre-
r lands-
förslag
t har en-
erör
nget an-

at att
gar en-
er krävt

beskatt-
n avfat-
e här
morian.

N:o 2.

(Finlands författningssamlings n:o 12/65.)

Förordning

om bringande i kraft av avtalet med Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

Given i Helsingfors den 15 januari 1965.

Sedan vissa föreskrifter och bestämmelser i det i Helsingfors den 7 april 1964 undertecknade avtalet mellan Finland och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt godkänts genom en den 8 januari 1965 given lag (11/65), till vilket jämväl Ålands landsting för sin del givit sitt bifall, avtalet ratificerades.

Helsingfors den 15 januari 1965.

Republikens President

URHO KEKKONEN.

Minister för utrikesärendena *Ahti Karjalainen.*

(översättning)

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

Republiken Finland och Konungariket Danmark ha överenskommit om att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

För detta ändamål ha till befullmäktigade ombud utsett:

Republiken Finlands President:

chefen för rättsavdelningen vid Finlands ministerium för utrikesärendena, minister Sigurd von Numers,

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Danmarks utomordentliga och befullmäktigade ambassadör i Helsingfors Holger Bech,

vilka, efter att ha granskat varandras fullmakter och funnit dem i gott och behörigt skick, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

Detta avtal tillämpas på personer, som äro bosatta i en av de avtalsslutande staterna eller i båda de avtalsslutande staterna.

Artikel 2

(1) Avtalet tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, vilka uppbäras av avtalsslutande stat eller av del därav eller ock av kommun eller församling, oberoende av sättet för uppbörden.

(2) Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter på hela inkomsten eller hela förmögenheten eller på del av

OVERENSKOMST

mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat og formueskat

Kongeriget Danmark og Republikken Finland er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat og formueskat.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Danmarks overordentlige og befuldmægtigede ambassadør i Helsingfors Holger Bech,

Republikken Finlands Præsident:

Chefen for retsafdelingen i Finlands ministerium for udenrigsanliggender, minister Sigurd von Numers

som, efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, som er bosiddende i den ene eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

(1) Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomst- og formueskatter, der udskrives af en af de kontraherende stater, eller af dele deraf samt af en kommune eller en forsamling, uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

(2) Som indkomst- og formueskatter anses alle skatter, der pålignes på grundlag af hele indkomsten, hele formuen, eller dele af ind-

anledning
till
ll Riks-
g till
avtalet
attning
ande av

början av
et hänskj-
rdningen

hört re-
beskatt-
ariehamn
nannen i
ch rederi-
nehållet
t till
adets be-

icke varit
merats
slagits
ts god-
ens Pre-
r lands-
förslag
t har en-
erör
nget an-

at att
gar en-
er krävt

beskatt-
n avfat-
e här
morian.

vilka stadgandena i allman lag om fast egen- mindelige lovgivning om fast ejendom finder

inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom avyttring av lös eller fast egendom.

(3) De skatter, på vilka avtalet tillämpas, äro för närvarande i synnerhet:

a) i Finland:

inkomst- och förmögenhetsskatt,
kommunalskatt,
sjömansskatt samt
kyrskatt.

Skatter av dessa slag benämnas i det följande „finsk skatt”.

b) i Danmark:

inkomst- och förmögenhetsskatt till staten; samt

kommunal inkomstskatt.

Skatter av dessa slag benämnas i det följande „dansk skatt”.

(4) Avtalet skall likaledes tillämpas på alla övriga skatter av samma eller väsentligt likartat slag, vilka framdeles stadgas utöver eller i stället för de nuvarande skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola vid utgången av varje år delgiva varandra vidtagna ändringar i deras skattelagstiftning.

Artikel 3

(1) Därest icke av sammanhanget annat framgår, skola i detta avtal:

a) uttrycken „den ena avtalsslutande staten” samt „den andra avtalsslutande staten” åsyfta Republiken Finland eller Konungariket Danmark allteftersom sammanhanget kräver;

b) uttrycket „Danmark” åsyfta Konungariket Danmark med undantag av Färöarna och Grönland;

c) uttrycket „person” åsyfta fysiska personer, bolag och andra personsammanslutningar;

d) uttrycket „bolag” åsyfta alla juridiska personer och alla sammanslutningar, som i beskattningsavseende behandlas såsom juridiska personer;

e) uttrycken „företag i en av de avtalsslutande staterna” och „företag i den andra avtalsslutande staten” respektive åsyfta företag, som drives av person, som är bosatt i den ena avtalsslutande staten, och företag,

komsten eller formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom.

(3) De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

a) I Danmark:

indkomst- og formuskat til staten, samt kommunal indkomstskat.

Skatter af denne art omtales i det følgende som „dansk skat”.

b) I Finland:

indkomst- og formueskat, kommuneskat, sømandsskat samt kirkeskat.

Skatter af denne art omtales i det følgende som „finsk skat”.

(4) Denne overenskomst skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der fremtidig mått blive pålagt som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. Ved slutningen af hvert år skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater give hinanden underretning om ændringer, som er blevet foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

(1) I denne overenskomst skal nedenstående udtryk, hvis ikke andet fremgår af sammenhængen, have følgende betydning:

a) Udtrykkene „den ene af de kontraherende stater” og „den anden kontraherende stat” betyder Kongeriget Danmark eller Republiken Finland, alt efter hvad sammenhængen kræver;

b) udtrykket „Danmark” betyder Kongeriget Danmark undtagen Færøerne og Grönland;

c) udtrykket „person” indbefatter fysiske personer, selskaber samt andre sammenslutninger af personer;

d) udtrykket „selskab” betyder enhver juridisk person og enhver sammenslutning der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;

e) udtrykkene „foretagende i en af de kontraherende stater” og „foretagende i den anden kontraherende stat”, betyder henholdsvis et foretagende, der drives af en person, som er bosiddende i den ene af de kontraherende stater, og et foretagende, der drives af en person, som er bosiddende i den anden af de kontraherende stater.

der drives af person, som är bosatt i den andra avtalsslutande staten;

f) uttrycket „behöriga myndigheter” åsyfta för Finlands vidkommande finansministeriet och för Danmarks vidkommande finansministeren eller hans befullmäktigade ställföreträdare.

(2) Vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal i avtalsslutande stat äger varje uttryck, som i detta avtal icke annorlunda definierats och beträffande vilket av sammanhanget icke annat framgår, den betydelse det har enligt lagstiftningen beträffande de i detta avtal avsedda skatterna i den ifrågavarande staten.

Artikel 4

(1) I detta avtal åsyftas med uttrycket „person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna” person, som enligt lagstiftningen i ifrågavarande stat är underkastad beskattning därstädes på grund av bostad, stadigvarande vistelse, platsen för företagsledningen eller annan liknande omständighet.

(2) Då fysisk person på grund av bestämmelserna i 1 stycket är bosatt i båda avtalsslutande staterna, skola följande regler tillämpas:

a) Han skall anses vara bosatt i den avtalsslutande stat, i vilken han har en stadigvarande bostad, som står till hans förfogande. Om han har en stadigvarande bostad till sitt förfogande i båda de avtalsslutande staterna, anses han vara bosatt i den avtalsslutande stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna.

b) Om det icke kan avgöras, med vilken avtalsslutande stat han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna, eller om han icke i någondera av de avtalsslutande staterna har en stadigvarande bostad, som står till hans förfogande, anses han vara bosatt i den avtalsslutande stat, där han sedvanligen vistas.

c) Om han sedvanligen vistas i båda avtalsslutande staterna, eller om han icke sedvanligen vistas i någondera av dessa stater, anses han vara bosatt i den stat vars medborgare han är.

d) Om han är medborgare i båda de avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dessa stater, skola de

herende stater, og et foretagende, der drives af en person, som er bosiddende i den anden kontraherende stat;

f) udtrykket „kompetente myndigheder” betyder for Danmarks vedkommende finansministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder og for Finlands vedkommende finansministeriet.

(2) Ved anvendelsen af bestemmelserne i denne overenskomst i en af de kontraherende stater skal ethvert udtryk, som ikke på anden måde er defineret i overenskomsten, og medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har i henhold til de i denne stat gældende love om de skatter, som omfattes af overenskomsten.

Artikel 4

(1) I denne overenskomst betyder udtrykket „en person, der er bosiddende i en af de kontraherende stater” en person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af bopæl, varigt ophold, ledelsens sæde eller et andet lignende forhold.

(2) I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er bosiddende i begge de kontraherende stater, skal følgende regler gælde:

a) Han skal anses for at være bosiddende i den kontraherende stat, i hvilken han har en fast bolig til rådighed for sig. Såfremt han har en fast bolig til rådighed for sig i begge kontraherende stater, skal han anses for at være bosiddende i den kontraherende stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser.

b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken af de to kontraherende stater han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser, eller har han ikke en fast bolig til rådighed for sig i nogen af de kontraherende stater, skal han anses for at være bosiddende i den kontraherende stat, i hvilken han sædvanligvis opholder sig.

c) Opholder han sig sædvanligvis i begge de kontraherende stater, eller har han ikke sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være bosiddende i den stat, i hvilken han er statsborger.

d) Hvis han er statsborger i begge de kontraherende stater, eller ikke er statsborger i nogen af dem, vil de kompetente myndig-

vilka stadgandena i allman lag om fast egen-

mindelige lovgivning om fast ejendom rinder

anledning
till

ll Riks-
g till

avtalet

attning

ande av

början av

et hänskj

rdningen

hört re-

beskatt-

ariehamn

nannen i

ch rederi-

nehållet

tt till

adets be-

icke varit

merats

slagits

ts god-

tens Pre-

r lands-

förslag

t har en-

erör

nget an-

at att

gar en-

er krävt

beskatt-

n avfat-

e här

morian.

behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

(3) För skattskyldig, som utflyttar från den ena avtalslutande staten för att bosätta sig i den andra, upphör skyldigheten att erlagga inkomstskatt i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende av den skattskyldiges bosättningsförhållanden — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutfördes.

Angående beskattning av förmögenhet skall, i händelse av flyttning från den ena avtalslutande staten till den andra, vardera staten vara berättigad att förfara i enlighet med sin skattelagstiftning, om icke de båda staternas behöriga myndigheter i särskilda fall överenskomma om undantag.

(4) Är annan än fysisk person på grund av bestämmelserna i 1 stycket bosatt i båda avtalslutande staterna, anses denna vara bosatt i den stat, där dess verkliga ledning är belägen.

Artikel 5

(1) Uttrycket „fast driftställe” avser fast affärsställe, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

(2) Såsom fast driftställe anses särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utvinnande av naturtillgångar,
- g) plats för byggnads-, installations- eller uppmonteringsarbete, som varar längre tid än tolv månader.

(3) Såsom fast driftställe anses icke:

- a) utnyttjande av utrymmen uteslutande för lagring, utställning eller expediering av företaget tillhöriga varor,
- b) innehav av företaget tillhöriga varor uteslutande för lagring, utställning eller expediering,
- c) upplagring av företaget tillhöriga varor, som uteslutande äro avsedda för bearbetning eller förädling på åtgärd av annat företag,

heder i de to kontraherande stater afgöra spørgsmålet ved gensidig aftale.

(3) For en skattepligtig, som flytter fra den ene kontraherende stat for at bosætte sig i den anden, ophører indkomstskattepligten i førstnævnte stat — for så vidt skattepligten er afhængig af den skattepligtiges bopælsforhold — ved udgangen af den dag, flytningen var afsluttet.

For så vidt angår beskatning af formue skal i tilfælde af flytning fra den ene kontraherende stat til den anden hver stat være berettiget til at gå frem efter sin skattelovgivning, med mindre de kompetente myndigheder i de to stater i særlige tilfælde bliver enige om undtagelser.

(4) I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er bosiddende i begge de kontraherende stater, skal denne anses for at være bosiddende i den kontraherende stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

(1) Udtrykket „fast driftssted” betyder et fast forretningssted, hvor foretagendets virksomhed helt eller delvis udøves.

(2) Udtrykket „fast driftssted” skal navnlig indbefatte:

- a) et sted, hvorfra foretagendet ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted,
- f) en grube, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes,
- g) et bygnings-, anlægs- eller monteringsarbejde, hvis varighed overskrider 12 måneder.

(3) Udtrykket „fast driftssted” skal ikke indbefatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til oplagring, udstilling eller udlevering,
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretagendet, udelukkende til bearbejdelse eller forædling gennem et andet foretagende,

vinsten eller icke, ävensom inkomst av skuldfordran av varje annat slag samt annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, från vilken inkomsten härrör, betraktas

art, såvel som enhver anden indkomst, der betragtes som indkomst af pengelån i medfør af skattelovgivningen i den stat, fra hvilken indkomsten hidrører.

d) innehav av fast affärsställe uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget,

e) innehav av fast affärsställe uteslutande för reklam, insamling av upplysningar, vetenskaplig forskning eller annan liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

(4) Person, som utan att vara i 5 stycket avsedd självständig representant verkar i en av de avtalslutande staterna för ett företag i den andra avtalslutande staten, anses bilda ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han i denna stat innehar och regelbundet använder sig av fullmakt att sluta avtal i företagets namn, om hans verksamhet icke är begränsad till inköp av varor för företagets räkning.

(5) Ett företag i en av de avtalslutande staterna anses icke ha ett fast driftställe i den andra avtalslutande staten enbart på den grund, att företaget bedriver affärsverksamhet i den andra avtalslutande staten genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan självständig representant, såframt dessa personer handla inom ramen för sin regelbundna affärsverksamhet.

(6) Enbart den omständigheten att ett bolag, som är bosatt i en av de avtalslutande staterna, kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag, som är bosatt i den andra avtalslutande staten, eller som (från fast driftställe eller annars) där utövar affärsverksamhet, skall icke förorsaka att någotdera av de två bolagen betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

(1) Inkomst av fast egendom kan beskattas i den avtalslutande stat, i vilken egendom är belägen.

(2) Uttrycket „fast egendom” skall ha den betydelse, som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat, i vilken egendomen är belägen. Detta uttryck inbegriper emellertid alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogshushållning, rättigheter på vilka stadgandena i allmän lag om fast egen-

d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller fremskaffe oplysninger til foretagendet,

e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende i reklameøjemed, til indsamling af oplysninger, til videnskabelig forskning eller til udøvelse af lignende virksomhed, der for foretagendet er af forberedende eller hjælpende art.

(4) En person, som udfører virksomhed i en af de kontraherende stater for et foretagende i den anden kontraherende stat — med undtagelse af en sådan uafhængig repræsentant, som omhandles i stykke 5 — skal anses for fast driftssted i den førstnævnte stat, såfremt han i denne stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre hans virksomhed er begrænset til indkøb for foretagendet.

(5) Et foretagende i en af de kontraherende stater anses ikke for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, alene fordi det driver forretning i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, såfremt disse personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige forretningsvirksomhed.

(6) Den omständighed, at et selskab, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, behersker eller beherskes af et selskab, som er bosiddende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver forretningsvirksomhed i den anden stat, skal ikke i sig selv bevirke, at noget af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet selskab.

Artikel 6

(1) Indkomst af fast ejendom kan beskattes i den af de kontraherende stater, i hvilken ejendommen er beliggende.

(2) Udtrykket „fast ejendom” skal forstås i overensstemmelse med lovgivningen i den af de kontraherende stater, i hvilken ejendommen er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehör till fast ejendom, besætning og inventar hørende till landbrug og skovbrug, rättigheter, på hvilka den allmindeliga lovgivning om fast ejendom finder

anledning till

ll Riksg till

avtalet attning ande av

början av et hänskju-rdningen

hört re-

beskatt-

ariehamn

mannen i

ch rederi-

nehållet

tt till

adets be-

icke varit

merats

slagits

ts god-

tens Pre-

r lands-

förslag

t har en-

erör

nget an-

at att

gar en-

er krävt

beskatt-

n avfat-

e här

morian.

behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

(3) För skattskvldig, som utflvttar från

dom äga tillämpning, nyttjanderätt till fast egendom ävensom rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av mineralfyndigheter, källor och andra naturtillgångar.

(3) Bestämmelserna i 1 stycket skola äga tillämpning såväl på inkomst, vilken förvärfvas genom omedelbart nyttjande av fast egendom, som på inkomst, vilken erhålles genom upplåtande av fastighet på arrende eller genom varje annan användning av fastigheten, däri inbegripet inkomst av lantbruksföretag och skogsbruksföretag.

(4) Bestämmelserna i stycken 1—3 skola även äga tillämpning på inkomst av fast egendom, som äges av annat företag än lantbruks- eller skogshushållningsföretag, ävensom på inkomst av fast egendom, som nyttjas vid utövandet av fria yrken.

Artikel 7

(1) Inkomst av företag i en av de avtalslutande staterna beskattas enbart i denna stat, därest icke företaget bedriver affärsverksamhet i den andra avtalslutande staten från ett fast driftställe där. Bedriver företaget affärsverksamhet på detta sätt, kan företagets inkomst beskattas i denna andra stat, dock endast den del, som hänförs sig till det fasta driftstället.

(2) Om ett företag i en av de avtalslutande staterna bedriver affärsverksamhet i den andra avtalslutande staten från ett fast driftställe där, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst, som driftstället kan antagas ha inbringat, ifall det varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, som bedrivits under samma eller liknande villkor, ävensom självständigt avslutat affärer med det företag, vars fasta driftställe det är.

(3) Vid fastställandet av det fasta driftställets inkomst skall avdrag medgivas för alla för driftstället erlagda kostnader, däri inbegripna kostnaderna för ledningen och den allmänna förvaltningen oberoende därav, om dessa kostnader bestridas i den stat, där det fasta driftstället är beläget, eller annanstädes.

(4) I den mån till ett fast driftställe hänförlig inkomst enligt praxis i en av de avtals-

heder i de to kontraherande stater afgöre spørgsmålet ved gensidig aftale.

(3) For en skattenlietie som flatter fra

anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, såvelsom rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for udnyttelsen af mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster.

(3) Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på inkomst, der erhverves ved direkte brug eller ved udlejning af fast ejendom såvelsom ved enhver anden form for udnyttelse af fast ejendom, herunder inkomst fra landbrug og skovbrug.

(4) Bestemmelserne i stykke 1 til 3 finder også anvendelse på inkomst af fast ejendom, der tilhører andre foretagender end landbrug og skovbrug, og på inkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af faglige tjenesteydelser.

Artikel 7

(1) Fortjeneste indvundet af et foretagende i en af de kontraherende stater kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver forretning i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver sådan forretning, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til det faste driftssted.

(2) I tilfælde, hvor et foretagende i en af de kontraherende stater driver forretning i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der i hver af staterne til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende betingelser, og som under frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

(3) Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage udgifter, som er afholdt til bedste for det faste driftssted, herunder bestyrelses- og øvrige almindelige administrationsudgifter, hvadenten de afholdes i den stat, hvor det pågældende faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

(4) I det omfang det har været sædvane i en af de kontraherende stater at beregne

vinsten eller icke, ävensom inkomst av skuldfordran av varje annat slag samt annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, från vilken inkomsten härrör, betraktas

art, såvel som enhver anden indkomst, der betragtes som indkomst af pengelån i medfør af skattelovgivningen i den stat, fra hvilken indkomsten hidrører.

slutande staterna fastställas på grundvalen av en fördelning av företagets hela inkomst mellan de skilda delarna av företaget, hindra icke stadgandena i 2 stycket av denna artikel, att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten fastställas genom en sådan i praktiken tillämpad fördelning. Fördelningsmetoden bör dock leda till ett resultat, som står i överensstämmelse med i denna artikel angivna principer.

(5) Inkomst skall icke anses hänförlig till ett fast driftställe enbart på den grund, att det fasta driftstället har inköpt varor för företagets räkning.

(6) Vid tillämpningen av stadgandena i föregående stycken skall till fast driftställe hänförlig inkomst fastställas enligt samma metod år från år, såvida icke goda och vederhäftiga grunder annat föranleda.

Artikel 8

Inkomst, som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där företagets verkliga ledning är belägen.

Artikel 9

Då

a) ett företag i en av de avtalsslutande staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen, övervakningen eller finansieringen av ett företag i den andra avtalsslutande staten, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen, övervakningen eller finansieringen av företag i de avtalsslutande staterna,

och har i någondera fallet mellan dessa båda företag om handels- eller andra ekonomiska förbindelser avtalats eller tillämpats villkor, som avvika från dem, som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, må den inkomst, som skulle tillkommit det ena av dessa företag, om sådana villkor icke funnits, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse härmed.

den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på basis af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 i denne artikel hindre den pågældende stat i at beregne den skattepligtige fortjeneste på basis af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den anvendte fordelingsmetode skal imidlertid være af en sådan art, at den fører til resultater, der er i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

(5) Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi det faste driftssted har foretaget vareindkøb for foretagendet.

(6) Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der skal henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode år for år, medmindre der er gode og fyldestgørende grunde for det modsatte.

Artikel 8

Fortjeneste ved skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 9

I tilfælde, hvor

a) et foretagende i en af de kontraherende stater direkte eller indirekte deltagar i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

b) samme personer direkte eller indirekte deltagar i ledelsen, kontrollen eller finansieringen af både et foretagende i den ene af de kontraherende stater og et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

behöriga myndigheterna i de båda avtalsslutande staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

(3) För skattskyldig, som utflvttar från

10

Artikel 10

(1) Dividend som ett bolag, vilket är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, utbetalar till person, som är bosatt i den andra avtalsslutande staten, beskattas enbart i denna andra stat.

(2) Med dividend förstås i denna artikel inkomst, som erhållits av aktier, vinstandelsbevis eller -rättigheter, av stiftarandelar och av övriga rättigheter, vilka medföra del i vinsten utan att vara fordringar, som grunda sig på ett skuldförhållande, ävensom av övriga bolagsrättigheter erhållen inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, där det bolag, som verkställer utbetalningen, är bosatt, betraktas såsom inkomst av aktier.

(3) Innehar mottagare av dividend, som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, i den andra avtalsslutande staten, där det bolag, som erlägger dividenden, är bosatt, ett fast driftställe, med vilket de rättigheter, som ligga till grund för den erlagda utdelningen, har direkt samband, tillämpas icke bestämmelserna i 1 stycket. I detta fall skola bestämmelserna i artikel 7 om beskattning av inkomst från fast driftställe äga tillämpning.

(4) Erhåller bolag, som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, vinst eller inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat för av bolaget erlagd dividend icke beskatta personer, som icke äro bosatta i denna andra stat, och icke heller för bolagets outdelade vinst påföra någon skatt på outdelad vinst, även om den erlagda dividenden eller den outdelade vinsten helt eller delvis utgöres av vinst eller inkomst, som influtit i denna stat.

Artikel 11

(1) Räntor, som härröra sig från en av de avtalsslutande staterna och utbetalas till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

(2) Med ränta förstås i denna artikel inkomst, som erhållits av depositioner i bank eller annan penninganstalt, av statens skuldförbindelser, av obligationer eller skuldförbindelser, oberoende av om dessa värdepapper utfärdats mot säkerhet i in-teckning eller icke och om de representera en rätt till andel i

heder i de to kontraherande stater afgöra spørgsmålet ved gensidig aftale.

(3) För en skatteniotie som flutten fra

N:o 2

Artikel 10

(1) Udbytte, som udbetales af et selskab, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, til en person, som er bosiddende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden stat.

(2) Udtrykket „udbytte” betyder i denne artikel indkomst af aktier, udbyttebeviser eller -rettigheder, stifterandele eller — bortset fra gældsbeviser — andre rettigheder til andel i fortjeneste, såvel som indkomst fra andre selskabsrettigheder, der en knyttet til indkomst fra aktier i henhold til skattelovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er bosiddende.

(3) Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor udbyttet oppebæres af en person, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, og som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, i hvilken det selskab, der udbetaler udbyttet, er bosiddende, såfremt de rettigheder, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 om beskattning af indkomst fra fast driftssted finde anvendelse.

(4) Hvor et selskab, som er bosiddende i en af de kontraherende stater, modtager fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, kan denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, der udbetales af selskabet til personer, der ikke er bosiddende i denne anden stat, eller underkaste selskabets ikke udloddede indkomst nogen skat på ikke udloddet indkomst, selvom det udbetalte udbytte eller den ikke udloddede indkomst helt eller delvis udgør fortjeneste eller indkomst fra kilder i denne anden stat.

Artikel 11

(1) Renter, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en i den anden kontraherende stat bosiddende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

(2) Udtrykket „rente” betyder i denne artikel indkomst af indskud i banker eller andre pengeinstitutter, statsgældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, hvad enten de er sikret ved pant eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i fortjeneste eller ikke, samt fordringer af enhver

vinsten eller icke, ävensom inkomst av skuldfordran av varje annat slag samt annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat, från vilken inkomsten härrör, betraktas såsom inkomst av försträckning.

(3) Innehar räntetagare, som är bosatt i den ena av de avtalsslutande staterna, i den andra avtalsslutande staten, därifrån räntan härrör, ett fast driftställe, med vilket den fordran, som ligger till grund för den erlagda räntan, har direkt samband, äro bestämmelserna i 1 stycket icke tillämpliga. I sådant fall skola bestämmelserna i artikel 7 om beskattning av inkomst från fast driftställe äga tillämpning.

(4) Överstiger erlagd ränta på grund av särskilt förhållande mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dessa båda och tredje person i betraktande av skuldens belopp det räntebelopp, som skulle ha avtalats, om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I detta fall han överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vederbörande avtalsslutande stat med behörigt iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

(1) Royalty, som härrör sig från en av de avtalsslutande staterna och utbetalas till person bosatt i den andra avtalsslutande staten, beskattas endast i denna andra stat.

(2) Med royalty förstås i denna artikel utbetalning av varje slag, som emottages i ersättning för nyttjandet av eller nyttjanderätten till upphovsmannarätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri medräknade biografier, patent, varumärke, mönster, modell, ritning, hemlig tillverkningsformel eller -metod eller för nyttjandet av eller nyttjanderätten till industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om industriella, kommersiella eller vetenskapliga erfarenheter.

(3) Innehar den, som uppstår royalty eller åtnjuter inkomst och som är bosatt i den ena av de avtalsslutande staterna, i den andra avtalsslutande staten från vilken royalty eller inkomst härrör, ett fast drift-

art, såvel som enhver anden indkomst, der betragtes som indkomst af pengelån i medfør af skattelovgivningen i den stat, fra hvilken indkomsten hidrører.

(3) Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor renter oppebæres af en person, der er bosiddende i den ene af de kontraherende stater, og som har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, såfremt den fordring, der ligger til grund for den udbetalte rente, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelserne i artikel 7 om beskattning af indkomst fra fast driftssted finde anvendelse.

(4) I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægger, og den, der modtager renten, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at den erlagte rente i betragtning af det skyldige beløb overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med den pågældende kontraherende stats lovgivning under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

(1) Royalties, der hidrører fra en af de kontraherende stater og betales til en i den anden kontraherende stat bosiddende person, kan kun beskattes i denne anden stat.

(2) Udtrykket „royalties” betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at benytte enhver forfatterret, enhver ret til kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig fremstillingsmetode eller formel, eller for anvendelsen af eller retten til at benytte industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

(3) Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor den i en af de kontraherende stater bosiddende modtager af royaltien eller fortjenesten har et fast driftssted i den anden kontraherende stat, fra

anledning
till

11 Riks-

g till

avtalet

attning

ande av

början av

et hänskju-

rdningen

hört re-

beskatt-

ariehamn

nannen i

ch rederi-

nehållet

tt till

adets be-

icke varit

merats

slagits

ts god-

ens Pre-

r lands-

förslag

t har en-

erör

nget an-

at att

gar en-

er krävt

beskatt-

n avfat-

e här

morian.

ställe, med vilket den rätt eller egendom, som ligger till grund för royaltyn, har direkt samband, äro bestämmelserna i 1 stycket icke tillämpliga. I sådant fall skola stadgandena i artikel 7 om beskattning av inkomst från fast driftställe äga tillämpning.

(4) Överstiger utbetalat royaltybelopp på grund av särskilt förhållande mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dessa båda och tredje person i betraktande av det nyttjande, den rätt eller den upplysning, som ligger till grund för royaltyn, det royaltybelopp, som skulle ha avtalats, om sådant förhållande icke förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I detta fall kan överskjutande belopp beskattas i enlighet med lagstiftning i vederbörande avtalsslutande stat med behörigt iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

(1) Vinst, som erhålles genom försäljning av i artikel 6, 2 stycket avsedd fast egendom, kan beskattas i den avtalsslutande stat, där egendomen är belägen.

(2) Vinst, som erhållits genom försäljning av lös egendom, som hör till anläggningstillgångarna vid fast driftställe, vilket företag i den ena avtalsslutande staten upprätthåller i den andra, eller genom försäljning av lös egendom, som hör till fastställe, vilket person som är bosatt i den ena avtalsslutande staten har till sitt förfogande för utövande av fritt yrke i den andra avtalsslutande staten, däri även inbegripen vinst av försäljning av sådant fast driftställe (antingen särskilt eller tillsammans med hela företaget) eller av sådant fastställe, kan beskattas i denna andra stat. Vinst av försäljning av sådan egendom, som avses i artikel 23, 3 stycket, beskattas dock enbart i den avtalsslutande stat, där denna egendom enligt sagda artikel skall beskattas.

(3) Vinst, som erhållits genom försäljning av vilken som helst annan än i 1 och 2 styckerna avsedd egendom, beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där försäljaren är bosatt.

hvilken royaltien hidrörer, såfremt de rättigheter eller aktiver, som ligger till grund för royaltien, har direkte förbindelse med det faste driftssted. I så fald skal bestemmelse i artikel 7 om beskattning af indkomst fra fast driftssted finde anvendelse.

(4) I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der erlægger, og den, der modtager royaltien, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at den erlagte royalty i betragtning af den anvendelse, ret tilhede eller oplysning, for hvilken royaltien erlægges, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal den overskydende del af det erlagte beløb kunne beskattes i overensstemmelse med den pågældende kontraherende stats lovgivning under behørig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

(1) Fortjeneste, som opnås ved afhændelse af fast ejendom — som defineret i artikel 6, stykke 2 — kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken sådan ejendom er beliggende.

(2) Fortjeneste, der opnås ved afhændelse af aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i den ene kontraherende stat opretholder i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som hører til et fast sted, som en person bosiddende i den ene kontraherende stat anvender til udøvelse af faglige tjenesteydelser i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af selve det faste driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller det faste sted, kan beskattes i denne anden stat. Fortjeneste ved afhændelse af aktiver af den i artikel 23, stykke 3, omhandlede art kan kun beskattes i den kontraherende stat, der i henhold til nævnte artikel har beskatningsretten til de nævnte aktiver.

(3) Fortjeneste, som opnås ved afhændelse af andre aktiver end de i stykke 1 og 2 nævnte, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor den, der afhænder, er bosiddende.

Artikel 14

(1) Indkomst, som förvärvats av person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförlig självständig verksamhet, beskattas enbart i denna stat, såvida han för utövande av verksamheten icke i den andra avtalsslutande staten har fast ställe, som regelbundet står till hans förfogande. Har han sådant fast ställe, kan den därtill hänförliga delen av inkomsten beskattas i denna andra stat.

(2) Uttrycket „fritt yrke” innefattar särskilt självständig vetenskaplig, litterär, konstnärlig, uppfostrings- eller undervisningsverksamhet samt självständig verksamhet såsom läkare, tandläkare, advokat, ingenjör, arkitekt och revisor.

Artikel 15

(1) Om icke av bestämmelserna i artiklarna 16, 17 och 19 av detta avtal annat framgår, beskattas lön, arvode och annan gottgörelse, som person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna uppbär för personligt arbete, enbart i denna stat, såvida arbetet icke utförts i den andra avtalsslutande staten. Har arbetet utförts där, kan gottgörelsen beskattas i denna andra stat.

(2) Utan hinder av bestämmelserna i 1 stycket beskattas gottgörelse, som person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna uppbär för personligt arbete, som utförts i den andra avtalsslutande staten, enbart i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i denna andra stat i en eller flere repriser sammanlagt högst 183 dagar under vederbörande skatteår och

b) gottgörelsen erlægges av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som icke är bosatt i denna andra stat, samt

c) fast driftställe eller fast ställe, som arbetsgivaren har i denna andra stat, icke belastas med gottgörelsen.

(3) Utan hinder av bestämmelserna ovan i denna artikel kan gottgörelse för personlig tjänstgöring ombord på fartyg eller luftfartyg i internationell trafik beskattas i den avtalsslutande stat, där företagets verkliga ledning är belägen. Utländskt fartyg, som på så kallad bareboat-basis befraktas av

Artikel 14

(1) Indkomst ved faglige tjenesteydelser eller ved andet selvstændigt arbejde af lignende karakter oppebåret af en person, som er bosiddende i en af de kontraherende stater, kan kun beskattes i denne stat, medmindre den pågældende til udøvelse af sin virksomhed har et fast sted, der til stadighed står til hans rådighed i den anden kontraherende stat. Såfremt den pågældende har et sådant fast sted, kan den del af indkomsten, der kan henføres til dette sted, beskattes i den stat.

(2) Udtrykket „faglige tjenesteydelser” indbefatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, opdragende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, tandlæge, advokat, ingeniør, arkitekt og revisor.

Artikel 15

(1) Med undtagelse af bestemmelserne i artiklerne 16, 17 og 19 kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde, oppebåret af en person, som er bosiddende i en af de kontraherende stater, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan vederlaget beskattes i denne anden stat.

(2) Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, oppebærer for personligt arbejde, udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat i tilfælde, hvor:

a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage indenfor skatteåret, og

b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er bosiddende i den anden stat, og

c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

(3) Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, der udføres ombord på et skib eller et luftfartøj i international trafik, beskattes i den af de kontraherende stater, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde. Udenlandsk skib, som befragets på såkaldt

och om de representera en rätt till andel i tjänste eller icke, samt fordringar af enhver

anledning
till

ll Riks-

g till

avtalet

attning

ande av

början av

et hänsku

rdningen

hört re-

beskatt-

ariehamn

nannen i

ch rederi-

nehållet

tt till

ndets be-

icke varit

merats

slagits

ts god-

tens Pre-

r lands-

förslag

t har en-

erör

nget an-

at att

gar en-

er krävt

beskatt-

n avfat-

e här

morian.

företag, som har sin verkliga ledning i den ena av de avtalsslutande staterna, jämställas i detta sammanhang med fartyg, som äges av sagda företag.

(4) Kan avtalsslutande stat på grund av sin lagstiftning icke begagna sig av den i 1 och 3 stycket avsedda beskattningsrätten, kan beskattningen verkställas i den avtalsslutande stat, där ifrågavarande person är bosatt.

Artikel 16

(1) Styrelsearvoden och liknande gottgörelser, som uppbäras av person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna för medlemskap i styrelsen eller förvaltningen för bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, kunna beskattas i denna andra stat.

(2) Kan avtalsslutande stat på grund av sin lagstiftning icke begagna sig av den i 1 stycket avsedda beskattningsrätten, kan beskattningen verkställas i den avtalsslutande stat, där ifrågavarande person är bosatt.

Artikel 17

(1) Utan hinder av de övriga bestämmelserna i detta avtal kan inkomst, som förvärras av professionella konstnärer, såsom skådespelare, filmskådespelare radio- eller televisionartister och musiker ävensom av idrottsmän för den verksamhet de i denna egenskap personligen bedrivit beskattas i den avtalsslutande stat, där denna verksamhet utövats.

(2) Kan avtalsslutande stat på grund av sin lagstiftning icke begagna sig av den i 1 stycket avsedda beskattningsrätten, kan beskattningen verkställas i den avtalsslutande stat där ifrågavarande person är bosatt.

Artikel 18

I avvikelse från bestämmelserna i 1 stycket av artikel 19 i detta avtal beskattas pension och andra liknande gottgörelser, som grundas på tidigare tjänstgöring, endast i den avtalsslutande stat, där mottagaren av gottgörelsen är bosatt.

barebot-basis af et foretagende, hvis virkelige ledelse har sit sæde i en af de kontraherende stater, sidestilles i denne forbindelse med skib, der ejes af dette foretagende.

(4) Såfremt en af de kontraherende stater på grund af dens lovgivning ikke kan gøre brug af beskatningsretten i henhold til stykke 1 og 3, kan beskatning finde sted i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er bosiddende.

Artikel 16

(1) Bestyrelseseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, i hans egenskab af medlem af en bestyrelse for et selskab, der er bosiddende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

(2) Såfremt en af de kontraherende stater på grund af dens lovgivning ikke kan gøre brug af beskatningsretten i henhold til stykke 1, kan beskatning finde sted i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er bosiddende.

Artikel 17

(1) Uanset hvad der iøvrigt er fastsat i denne overenskomst kan indkomst, som erhverves af professionelle kunstnere, således f. eks. af teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstnere og musikere samt af sportsfolk, for deres i denne egenskab personligt udøvede virksomhed, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken denne virksomhed er udøvet.

(2) Såfremt en af de kontraherende stater på grund af dens lovgivning ikke kan gøre brug af beskatningsretten i henhold til stykke 1, kan beskatning finde sted i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er bosiddende.

Artikel 18

Med undtagelse af bestemmelserne i stykke 1 i artikel 19 kan pensioner og andre lignende vederlag, der udbetales for tidligere tjenesteydelser, kun beskattes i den af de kontraherende stater, i hvilken modtageren er bosiddende.

Artikel 19

(1) Löner, arvoden och andra likartade gottgörelser ävensom pensioner, änke- och pupillpensioner medräknade, vilka utbetalas av medel eller från fonder, som en av de avtalsslutande staterna, del därav eller ock offentligträttsligt samfund eller sammanslutning däri förfogar över, till fysisk person för arbete i egenskap av tjänsteman, kan beskattas i den stat, som erlägger gottgörelse eller pension. Det samma gäller även utbetalningar på grund av lagstadgad socialförsäkring.

(2) Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 17 av detta avtal tillämpas på gottgörelser och pensioner, som utbetalas för utförda tjänster i samband med närings- eller affärsverksamhet, som bedrivs av en av de avtalsslutande staterna, del därav eller av offentligträttsligt samfund eller sammanslutning.

(3) Kan avtalsslutande stat på grund av sin lagstiftning icke begagna sig av den i 1 stycket avsedda beskattningsrätten, kan beskattningen verkställas i den avtalsslutande stat där ifrågavarande person är bosatt.

Artikel 20

Lön, arvode eller annan likartad gottgörelse, som en professor eller lärare, som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, under et tillfällig vistelse, som varar högst två år, i den andra avtalsslutande staten uppbär för undervisningsverksamhet vid universitet, högskola, skola eller annan undervisningsanstalt, må icke beskattas i sistnämnda stat.

Artikel 21

Belopp, som studerande eller praktikant från den en av de avtalsslutande staterna erhåller för sitt uppehälle, studier eller utbildning, medan han enbart i studie- eller utbildningssyfte vistas i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i denna andra stat, om han erhåller beloppen från källor utanför denna.

Artikel 22

Inkomster, som icke uttryckligen nämnas i de föregående artiklarna av detta avtal,

Artikel 19

(1) Gage, lön og andet lignende vederlag samt pensioner, herunder enke- og børnepensioner, som udbetales direkte af eller af fonds oprettet af en af de kontraherende stater, af en del deraf eller af et offentligretligt samfund eller sammenslutning til en fysisk person for varetagelsen af hverv som tjenestemand, kan beskattes i denne stat. Det samme gælder med hensyn til beløb, der udbetales i henhold til reglerne om lovpligtig socialforsikring.

() Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner udbetalt for tjenesteydelser, der er præsteret i forbindelse med nærings- eller forretningsvirksomhed, drevet af en af de kontraherende stater, en del deraf eller af et offentligretligt samfund eller sammenslutning.

(3) Såfremt en af de kontraherende stater på grund af dens lovgivning ikke kan gøre brug af beskatningsretten i henhold til stykke 1, kan beskatning finde sted i den kontraherende stat, hvori den pågældende person er bosiddende.

Artikel 20

Gage, lön eller andet lignende vederlag, som en professor eller lærer, der er bosiddende i en af de kontraherende stater, under et midlertidigt ophold af ikke over 2 års varighed i den anden kontraherende stat modtager for undervisning ved et universitet, højskole, skole eller anden undervisningsanstalt, må ikke beskattes i sidstnævnte stat.

Artikel 21

Beløb, som en studerende eller lærling fra en af de kontraherende stater modtager til underhold, studium eller uddannelse, medens han udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed opholder sig i den anden kontraherende stat, beskattes ikke i denne anden stat, for så vidt de tilflyder ham fra kilder uden for denne.

Artikel 22

Indkomster, der ikke udtrykkelig er omtalt i de foregående artikler i denne overens-

anledning
till
ll Riks-
g till
avtalet
attning
ande av

början av
et hänsku-
rdningen

hört re-
beskatt-
ariehamn
nannen i

ch rederi-
nehållet
tt till
adets be-

icke varit
merats
slagits
ts god-

tens Pre-
r lands-
förslag
t har en-
verör

nget an-

at att
gar en-
er krävt

beskatt-
n avfat-
e här
morian.

och om de representera en rätt till andel i tjäneste eller icke, samt fordringar af enhver

detta avtal.

3 853/65

beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Artikel 23

(1) Ovan i artikel 6 avsedd fast egendom kan beskattas i den avtalsslutande stat, där egendomen befinner sig.

(2) Affärsförmögenhet, som tillhör företags fasta driftställe eller egendom, som tillhör fast ställe för utövande av fritt yrke, kan beskattas i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället eller det fasta stället befinner sig.

(3) Fartyg och luftfartyg i internationell trafik samt annan än fast egendom, som nyttjas av sådana fartyg och luftfartyg, beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där företagets verkliga ledning är belägen.

(4) All annan i avtalsslutande stat bosatt persons egendom beskattas enbart i denna stat.

Artikel 24

För inkomst eller förmögenhet, för vilken oskiftat dödsbo i enlighet med bestämmelserna i detta avtal beskattats i avtalsslutande stat, kan dödsbodelägare icke påföras skatt i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 25

Förvärvar person, som i beskattningshänseende anses vara bosatt i den ena avtalsslutande staten, inkomst från eller innehar förmögenhet i den andra avtalsslutande staten, och sådan inkomst eller förmögenhet enligt bestämmelserna i detta avtal kan beskattas i sistnämnda stat, skall den förstnämnda staten av vederbörande påförda inkomst- eller förmögenhetsskatter tillåta ett avdrag motsvarande den del av respektive skatter, som proportionellt motsvarar den inkomst eller förmögenhet, som den andra avtalsslutande staten är berättigad att beskatta.

Artikel 26

(1) Medborgare i den ena avtalsslutande staten skola icke i den andra avtalsslutande

komst, kan kun beskattes i den kontraherande stat, hvor modtageren er bosiddende.

Artikel 23

(1) Formue bestående i fast ejendom — som defineret i artikel 6 — kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken ejendommen er beliggende.

(2) Forume, bestående i aktiver, der udgør en del af erhvervsformuen i et foretagendes faste driftssted, eller i aktiver, der hører til et fast sted anvendt til udøvelse af faglige tjenesteydelser, kan beskattes i den kontraherende stat, i hvilken det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

(3) Sibe og luftfartøjer i international trafik og aktiver, der ikke består i fast ejendom, og som anvendes af sådanne skibe og luftfartøjer, kan kun beskattes i den kontraherende stat, i hvilken foretagendets virkelige ledelse har sit sæde.

(4) Alle andre arter af formue tilhørende en person, som er bosiddende i en af de kontraherende stater, kan kun beskattes i denne stat.

Artikel 24

Indkomst eller formue, hvoraf uskiftet dødsbo i henhold til denne overenskomst beskattes i den ene kontraherende stat, kan ikke tillige beskattes hos lodtager i boet i den anden kontraherende stat.

Artikel 25

I tilfælde, hvor en person, der i henseende til beskatningen betragtes som bosiddende i en af de kontraherende stater, oppebærer indtægter fra eller ejer formue i den anden kontraherende stat, og sådan indkomst eller formue i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i sidstnævnte stat, skal den førstnævnte stat i de den pågældende pålignede skatter af indkomst eller formue tillade fradraget et beløb svarande til den del af henholdsvis indkomst- eller formueskatterne, der forholdsmæssigt falder på den indkomst eller formue, som den anden kontraherende stat har ret til at beskatte.

Artikel 26

(1) Statsborgere i en af de kontraherende stater skal ikke i den anden kontraherende

(3) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt utfärdar skriftligt beslut åt sökanden och utbetalar det beviljade restitutionsbeloppet under den i bestämmelsen

(3) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften eröffnet dem Antragsteller seine Entscheidung schriftlich

staten påföras skatt eller därmed sammanhängande förpliktelse, som är annorlunda eller mer betungande än den skatt eller därmed sammanhängande förpliktelse, som medborgarna i denna andra stat under samma förhållanden påföras eller kunna bli påförda.

(2) Med uttrycket „medborgare” avses:

a) alla fysiska personer, som äro medborgare i en av de avtalsslutande staterna;

b) alla juridiska personer och sammanslutningar, som bildats i enlighet med gällande lagstiftning i en av de avtalsslutande staterna.

(3) Beskatningen av ett fast driftställe, som ett företag i en av de avtalsslutande staterna har i den andra avtalsslutande staten, får icke vara mindre fördelaktig i denna andra stat än beskatningen av ett företag inom samma verksamhetsgren i denna andra stat.

Artikel 27

(1) Anser person som är bosatt i en av de avtalsslutande staterna, att den ena eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder, som medfört eller komma att medföra en för hans del med detta avtal oförenligt beskattning, kan han utan hinder av tillvägagångssätt i dessa staters lagstiftning vända sig till den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat, i vilken han är bosatt.

(2) Finner den behöriga myndigheten anmärkningen grundad och kan den icke själv få rättelse till stånd, skall den eftersträva att lösa saken genom en ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten så att med detta avtal oförenlig beskattning undviks.

(3) De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola sträva till att sinsemellan träffa överenskommelser om undanröjande av alla slags svårigheter, som yppa sig vid tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, och av alla frågor, som föranleda ovisshet. Sagda myndigheter kunna även rådgöra om förhindrande av dubbelbeskattning i sådana fall, som icke behandlas i detta avtal.

stat kunne underkastes nogen skat eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den skat og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive underkastet.

(2) Udtrykket „statsborgere” betyder:

a) alle fysiske personer, der har statsborgerret i en af de kontraherende stater;

b) alle juridiske personer og sammenslutninger, der består i kraft af den gældende lovgivning i en af de kontraherende stater.

(3) Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en af de kontraherende stater har i den anden kontraherende stat, må ikke være ugunstigere i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der udøver samme virksomhed.

Artikel 27

(1) Såfremt en i en af de kontraherende stater bosiddende person mener, at foranstaltninger truffne af en eller af begge de kontraherende stater ham medfører eller vil medføre beskatning, som icke er i överensstemmelse med denne överenskomst, kan han — utanset hvilke dremgangsmåder, der måtte være fastsat i disse staters interne lovgivning — indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er bosiddende.

(2) Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den icke selv kan nå en rimelig lösning, söge at löse sagen ved en gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden stat med den hensigt at undgå en beskatning, der icke er i överensstemmelse med denne överenskomst.

(3) De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal söge ved gensidig aftale at löse vanskeligheter eller tvivelspörsmål, der måtte opstå med hensyn til forståelsen eller användelsen af denne överenskomst. De kan också rådföra sig med hinanden för att undgå dubbelbeskatning i tilfælde, der icke omhandles i denne överenskomst.

anledning till

ll Riksg till

avtalet

attning

ande av

början av

et hänskjurdrningen

hört re-

beskatt-

ariehamn

nannen i

ch rederi-

nehållet

tt till

idets be-

icke varit

merats

slagits

ts god-

tens Pre-

r lands-

förslag

t har en-

erör

nget an-

at att

gar en-

er krävt

beskatt-

n avfat-

e här

morian.

och om de representera en rätt till andel i tjäneste eller icke, samt fordringar af enhver

beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Artikel 28

18

Artikel 28

(1) Behöriga myndigheter i de avtalsslutande staterna skola sinsemellan utbyta sådana upplysningar, som äro nödvändiga för verkställigheten av detta avtal eller för förhindrandet av kringgående av skatt. Alla upplysningar som sålunda utbytas, skola hållas hemliga och få icke yppas för andra personer eller myndigheter än dem vars uppgift i enlighet med ifrågavarande avtalsslutande stats lagstiftning är att handhåva fastställandet eller uppbörden av i detta avtal avsedda skatter.

(2) Bestämmelserna i 1 stycket skola likväl icke tolkas så, att de förplikta någon av de avtalsslutande staterna att:

a) skrida till förvaltningsåtgärder, som strida mot dess eller den andra avtalsslutande stats rättsnormer eller förvaltningspraxis;

b) yppa enskildheter, om vilka uppgifter icke kunna erhållas inom ramen för dess eller den andra avtalsslutande stats lagar eller normala förvaltningsförfarande;

c) lämna uppgifter, som kunna avslöja affärs-, industri- eller yrkeshemlighet, eller uppgifter, vilkas yppande skulle strida mot den allmänna ordningen (ordre public).

Artikel 29

Detta avtal berör icke de beskattningsprivilegier, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelserna i särskilda avtal tillkomma diplomatiska eller konsulära tjänstemän.

Artikel 30

(1) Detta avtal kan, antingen som sådant eller i ändrad form utvidgas till att avse även Färöarna och Grönland, under förutsättning att därstädes påföras skatter, som äro väsentligen likartade med de skatter, vilka äro angivna i artikel 2 av detta avtal. Om en sådan utvidgning skola de båda avtalsslutande staterna bestämma och överenskomma genom notväxling; i dessa noter skola fastställas den tidpunkt, från vilken utvidgningen skall gälla, samt de ändringar och villkor (inbegripet sådana som avse avtalets upphörande) under vilka avtalet skall vara tillämpligt.

komst, kan kun beskattes i den kontraherande stat, hvor modtageren er bosiddende.

Artikel 28

N:o 2

Artikel 28

(1) De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for gennemførelsen af denne overenskomst eller for at forhindre beskatningsunddragelse. Indholdet af alle oplysninger, der således udveksles, skal behandles som hemmeligt og må kun meddeles til personer eller myndigheder, som i henhold til lovgivningen i den pågældende kontraherende stat er beskæftiget med påligningen og opkrævningen af de skatter, der omhandles i denne overenskomst.

(2) Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges nogen af de kontraherende stater pligt til:

a) at foretage forvaltningsakter, der strider mod dens eller den anden kontraherende stats retsregler eller forvaltningspraxis,

b) at meddele enkeltheder, hvorom oplysning ikke kan forlanges ifølge dens eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraxis,

c) at udveksle oplysninger, som ville røbe nogen kommerciel, industriel eller faglig hemmelighed, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville kunne stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 29

Denne overenskomst berører ikke de skattefritagelser, som i kraft af folkerettens almindelige regler eller bestemmelser i særlige overenskomster tilkommer diplomatiske og konsulære tjenestemænd.

Artikel 30

(1) Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med ændringer udvides til Færøerne og Grønland, for så vidt der i disse områder pålægges skatter af i alt væsentligt samme karakter som de i artikel 2 omhandlede. Udvidelsen af overenskomsten skal fastsættes og aftales mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles med dette formål; i disse noter skal fastsættes det tidspunkt, fra hvilket udvidelsen bliver virksom, samt de ændringer og de betingelser (herunder ophørsvilkår), under hvilke overenskomsten skal finde anvendelse.

(3) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt utfärdar skriftligt beslut åt sökanden och utbetalar det beviljade restitutionsbeloppet under den i bestämmelsen angivna fristen.

(3) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften eröffnet dem Antragsteller seine Entscheidung schriftlich und bewilligt den Restitutionsbetrag innerhalb der in dem Absatz 1 bestimmten Frist.

N:o 2

19

(2) Upphör detta avtal i enlighet med artikel 32 att gälla, skall, om icke annat uttryckligen överenskommit mellan de båda avtalsslutande staterna, avtalet upphöra att gälla inom de områden till vilka det i enlighet med denna artikel utsträckts.

Artikel 31

(1) Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skola så snart som möjligt utväxlas i Helsingfors.

(2) Avtalet träder i kraft så snart ratifikationshandlingarna utväxlats och tillämpas första gången:

a) i Finland:

beträffande skatter för skatteåret 1963 (beskattningsåret 1964);

b) i Danmark:

beträffande sådana skatter på inkomst eller förmögenhet, som fastställs vid beskattningen under 1964/65.

Vid ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 2 december 1937 mellan Republiken Finland och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande direkta skatter att gälla; dock skall sistnämnda avtal alltjämt äga tillämpning i fråga om skatt på grund av beskattning eller revision och rättelse av beskattning för tidigare år än ovan angivits.

Artikel 32

Detta avtal förblir i kraft till dess det uppsäges av någondera av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst 6 månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången:

a) i Finland:

beträffande de skatter som fastställas för det skatteår, under vilket uppsägningen skedde,

b) i Danmark:

beträffande de skatter på inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av beskattning under det beskattningsår, som börjar under kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

(2) Ophør af denne overenskomst i henhold til artikel 32 skal, medmindre andet udtrykkeligt er aftalt mellem de to kontraherende stater, medføre ophør af anvendelsen af overenskomsten på ethvert område, hvortil den i henhold til denne artikel er blevet udvidet.

Artikel 31

(1) Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal snarest muligt udveksles i Helsingfors.

(2) Overenskomsten træder i kraft, så snart ratifikationsinstrumenterne er udvekslet, og finder første gang anvendelse:

a) i Danmark:

på skatter af indkomst eller formue, som udskrives på grundlag af skatteligningen for skatteåret 1964/65;

b) i Finland:

på skatter for skatteåret 1963 (beskatningsåret 1964).

Når denne overenskomst træder i kraft, skal overenskomsten af 2. december 1937 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Finland til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue ophøre at gælde; sidstnævnte overenskomst skal dog finde anvendelse på skatter, der er pålignet på grundlag af ansættelser eller revision af ansættelser for tidligere år end ovenfor anført.

Artikel 32

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted findst 6 måneder før et kalenderårs udgang. Er dette opsigelsesvarsel blevet iagttaget, finder overenskomsten sidste gang anvendelse:

a) i Danmark:

på skatter af indkomst eller formue, som udskrives på grundlag af skatteligningen for det skatteår, som begynder i det kalenderår, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted;

b) i Finland:

for så vidt angår skatter, der fastsættes for det skatteår, hvori opsigelsen fandt sted.

anledning
till

ll Riks-
g till
avtalet

attnings
ande av

början av
et hänskj
rdningen

hört re-
beskatt-
ariehamn

nannen i
ch rederi-

nehållet
t till

idets be-

icke varit
merats

slagits
ts god-

tens Pre-
r lands-

förslag
t har en-

erör
nget an-

at att
gar en-

er krävt

beskatt-
n avfat-

e här
morian.

beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Artikel 92

Till bekräftelse härav ha de båda avtalsslutande staternas befullmäktigade representeranter undertecknat detta avtal och det med deras sigill.

Avfattat i Helsingfors den 7 april 1964 i två exemplar på finska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

För Republiken Finland:

Sigurd von Numers

För Konungariket Danmark:

Holger Bech

komst, kan kun beskattes i den kontraherande stat, hvor modtageren er bosiddende.

Artikel 92

Til bekræftelse heraf har de to kontraherende staters befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst og forynet den med deres segel.

Udfærdiget i Helsingfors, den i to eksemplarer på dansk og finsk, således at de to tekster har samme gyldighed.

For Kongeriget Danmark:

Holger Bech

For Republiken Finland:

Sigurd von Numers

(3) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt utfärdar skriftligt beslut åt sökanden och utbetalar det beviljade restitutionsbeloppet under den i ansökanen angivna fristen.

(3) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften eröffnet dem Antragsteller seine Entscheidung schriftlich und übernimmt das beihilfbare Restitutions-

Ministeriets för utrikesärendena meddelande

om ingående av en i artikel 9 punkt 3 i avtalet med Österrike för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet avsedd överenskommelse.

Givet i Helsingfors den 7 januari 1965.

Ministeriet för utrikesärendena meddelar, att i enlighet med artikel 9 punkt 3 i avtalet mellan Republiken Finland och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet (FördrS 5/64) har Finlands och Österrikes

finansministerier ingått en överenskommelse angående verkställande av lättnad beträffande genom innehållande vid källan upp-
buren skatt på inkomst av dividender och räntor.

Helsingfors den 7 januari 1965.

Minister för utrikesärendena *Ahti Karjalainen*.

Byråsekreterare *Osmo Väinölä*.

anledning
till

ll Riks-
g till
avtalet

attning
ande av

början av
et hänsku-
rdningen

hört re-
beskatt-
ariehamn
nannen i
ch rederi-
nehållet

rt till
dets be-

cke varit
merats
slagits
ts god-
ens Pre-
r lands-
förslag
t har en-
erör
nget an-

at att
gar en-
er krävt

beskatt-
n avfat-
e här
morian.

beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Artikel 92

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Finlands finansministerium och Österrikes finansministerium angående verkställande av lättnad beträffande genom innehållande vid källan uppburen skatt på inkomst av dividender och räntor

Republiken Finlands finansministerium och

Republiken Österrikes finansministerium

ha i enlighet med punkt 3 av artikel 9 i det den 8 oktober 1963 uppgjorda avtalet mellan Republiken Finland och Republiken Österrike för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet (nedan „avtal”) överenskommit om följande:

Artikel 1

(1) Enligt artikel 9 och 10 i avtalet avses med genom innehållande vid källan uppburen skatt på dividender och räntor för närvarande den i Österrike uppburna kapitalavkastningsskatten jämte tillägg, sammanlagt 17.7 procent, (österrikiska källskatten).

(2) Inkomsttagares, som har hemort i Finland, rätt att erhålla lättnad beträffande österrikisk källskatt omfattar totalbeloppet av kapitalavkastningsskatten jämte tillägg (artikel 9 punkt 2 i avtalet). Denna lättnad verkställs genom restitution av skatten.

(3) På skattebelopp, som restitueras, utgår icke ränta.

Artikel 2

(1) Inkomsttagare, som har sådan inkomst av dividender och räntor, som är underkas-

komst, kan kun beskattes i den kontraherande stat, hvor modtageren er bosiddende.

Artikel 92

VEREINBARUNG

zwischen dem Bundesministerium für Finanzen der Republik Österreich und dem Finanzministerium der Republik Finnland über die Durchführung der Entlastung von den im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuern von Dividenden und Zinsen

Das Bundesministerium für Finanzen der Republik Österreich und

das Finanzministerium der Republik Finnland

haben, in Ausführung von Artikel 9 Absatz 3 des Abkommens zwischen der Republik Österreich und der Republik Finnland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen vom 8. Oktober 1963 (im folgenden „Abkommen” genannt), folgendes vereinbart:

Artikel 1

(1) Als im Abzugsweg an der Quelle erhobene Steuer von Dividenden und Zinsen im Sinn der Artikel 9 und 10 des Abkommens gilt derzeit die in Österreich erhobene Kapitalertragsteuer samt Zuschlägen im Gesamtbetrag von 17.7 v. H. (österreichische Quellensteuer).

(2) Der Anspruch auf Entlastung von der österreichischen Quellensteuer, der einem in Finnland ansässigen Einkommensempfänger zusteht, beläuft sich auf den Gesamtbetrag der Kapitalertragsteuer samt Zuschlägen (Artikel 9 Absatz 2 des Abkommens). Diese Entlastung erfolgt im Weg der Rückerstattung.

(3) Rückzuerstattende Steuerbeträge werden nicht verzinst.

Artikel 2

(1) Der Empfänger von Einkünften aus Dividenden und Zinsen, die in Österreich

(3) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt utfärdar skriftligt beslut åt sökanden och utbetalar det beviljade restitutionsbeloppet under den i ansökningsen angivna fristen.

(3) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften eröffnet dem Antragsteller seine Entscheidung schriftlich und überweist den beschlossenen Rückzahlungsbetrag.

tad skatt, vilken uppbäres i Österrike genom innehållande vid källan, kan fordra lättnad beträffande denna skatt, såvitt

a) inkomsttagarens hemort, enligt artikel 4 i avtalet, då inkomsterna förfalla till betalning är i Finland och

b) ifrågavarande inkomst i Finland är underkastad inkomstskatt.

(2) Den som tillhör finsk diplomat- eller konsularmyndighet med Österrike eller en tredje stat som förlägningsland och är finsk medborgare, anses ha sin hemvist i Finland, såframt han är skyldig att där erlägga direkt skatt på dividender eller räntor, som i Österrike äro underkastade skatt, vilken uppbäres genom innehållande vid källan (artikel 9, punkt 4 a) i avtalet).

Artikel 3

(1) Fysiska och juridiska personer, vilka i Finland icke erlägga skatt på inkomst på grund av att de av personliga skäl äro befriade från skatt eller enär deras inkomst icke överstiger det skattefria beloppet, kunna dock fordra lättnad beträffande i Österrike vid källan uppburen skatt.

(2) Internationella organisationer, deras organ samt funktionärer vid sådana organisationer ävensom personer, som tillhöra en tredje stats diplomatiska eller konsulära myndigheter och vistas eller äro bosatta i Finland och därstädes äro befriade från erläggandet av direkt skatt på dividender och räntor, kunna icke kräva lättnad från skatt, som i Österrike uppbäres genom innehållande vid källan (artikel 9, punkt 4 b) i avtalet).

Artikel 4

(1) Inkomsttagare, som har hemort i Finland, skall ansöka om restitution av österrikisk källskatt på blankett R-F 1, som tillhandahålles av skattemyndigheter i Finland. Ansökningsen skall inlämnas i två exemplar till den för sökanden i inkomstbeskattningshänseende vederbörliga skattemyndigheter (Skattebyrå; i Helsingfors, Tammerfors och

einer im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer unterliegen, hat Anspruch auf Entlastung von dieser Steuer, sofern

a) er im Zeitpunkt der Fälligkeit der Einkünfte in Finnland im Sinn des Artikels 4 des Abkommens ansässig ist und

b) die in Rede stehenden Einkünfte in Finnland den Steuern vom Einkommen unterliegen.

(2) Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung der Republik Finnland, die in Österreich oder in dritten Staaten residieren und die finnische Staatsangehörigkeit besitzen, gelten als in Finnland ansässig, sofern sie dort zur Entrichtung direkter Steuern von Dividenden und Zinsen, die in Österreich einer im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuer unterliegen, verpflichtet sind (Artikel 9 Absatz 4 lit. a des Abkommens).

Artikel 3

(1) Natürliche und juristische Personen, die in Finnland keine Steuern vom Einkommen bezahlen, weil sie aus in ihrer Person liegenden Gründen steuerfrei sind oder weil ihr Einkommen die steuerfreien Beträge nicht überschreitet, können die Entlastung von den von Österreich an der Quelle erhobenen Steuern gleichwohl verlangen.

(2) Zwischenstaatliche Organisationen und ihre Organe sowie die Beamten solcher Organisationen und das Personal diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die sich in Finnland aufhalten oder dort residieren und dort von der Entrichtung direkter Steuern von Dividenden und Zinsen befreit sind, haben keinen Anspruch auf Entlastung von den in Österreich im Abzugsweg an der Quelle erhobenen Steuern (Artikel 9 Absatz 4 lit. b des Abkommens).

Artikel 4

(1) Der in Finnland ansässige Einkommensempfänger hat die Rückerstattung der österreichischen Quellensteuer unter Verwendung des Formulars R-F 1, das bei den finnischen Veranlagungsbehörden oder Steuerektionen bezogen werden kann, zu beantragen. Der Antrag ist innerhalb von drei Jahren nach Ablauf des Kalenderjahres, in

beskattas enbart i den avtalsslutande stat, där inkomsttagaren är bosatt.

komst, kan kun beskattes i den kontraherande stat, hvor modtageren er bosiddende.

24

N:o 3

Åbo: Skatteverket) inom tre år från utgången av det kalenderår, under vilket den beskattade inkomsten förföll till betalning.

(2) Alla restitutionskrav, vilka beröra samma kalenderår, skola framställas samtidigt. Samma ansökning kan avse krav för två år. Beskattas emellertid icke betalningsskyldig, som har hemort i Österrike, för bolagsskatt av samma skattemyndighet (artikel 6, punkt 1 i avtalet), skall sökanden inlämna separata ansökningar. De skatteverk, som härvid komma ifråga, äro nämnda på baksidan av blankett R-F 1.

Artikel 5

(1) Skattemyndigheten i Finland, till vilken ansökning inlämnas, prövar huruvida de ovan i artiklarna 2 och 3 nämnda förutsättningarna äro för handeln och företar vid behov kompletterande undersökningar.

(2) Är ansökningen befogad, gör den finska skattemyndigheten anteckning därom på det ena exemplaret av ansökningen och översänder det genom Finlands finansministerium till Österrikes finansministerium. Det andra exemplaret kvarstannar hos den finska skattemyndigheten.

Artikel 6

(1) Österrikes finansministerium översänder ansökningen till det beslutföra skatteverket, det vill säga till det skatteverk, vilket det åligger att påföra betalarens av kapitalinkomsten bolagsskatt.

(2) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt prövar ansökningens berättigande och riktighet, införskaffar erforderliga tilläggsuppgifter och utredningar direkt av sökanden eller eventuellt av de finska skattemyndigheterna och avgör om skatterestitution skall äga rum.

dem die besteuerten Einkünfte fällig geworden sind, bei den für die Einkommensbesteuerung des Antragstellers zuständigen finnischen Veranlagungsbehörden (Verotomisto; in Helsinki, Tampere und Turku: Verovirasto) in doppelter Ausfertigung einzureichen.

(2) Entstehen im Lauf eines Kalenderjahres mehrere Rückerstattungsansprüche, so sind sie zusammen in einem Antrag geltend zu machen. Ansprüche aus zwei Jahren können in einem Antrag zusammengefasst werden. Soweit jedoch die in Österreich ansässigen Ertragsschuldner nicht vom gleichen Finanzamt zur Körperschaftsteuer veranlagt werden (Artikel 6 Absatz 1), sind gesonderte Anträge einzureichen. Die in Betracht kommenden Finanzämter sind auf der Rückseite des Formulars R-F 1 verzeichnet.

Artikel 5

(1) Die finnische Veranlagungsbehörde prüft, ob die in den vorstehenden Artikeln 2 und 3 umschriebenen Voraussetzungen erfüllt sind, und stellt nötigenfalls ergänzende Erhebungen an.

(2) Ist der Antrag begründet, so bescheinigt die finnische Veranlagungsbehörde dies auf der einen Ausfertigung, die es durch das finnische Finanzministerium dem österreichischen Bundesministerium für Finanzen zustellt. Die andere Ausfertigung bleibt bei der finnischen Veranlagungsbehörde.

Artikel 6

(1) Das österreichische Bundesministerium für Finanzen übermittelt den Antrag an das hierüber zur Entscheidung zuständige Finanzamt, das ist das Finanzamt, das für die Körperschaftsteuerveranlagung des Schuldners der Kapitalerträge zuständig ist.

(2) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften prüft den Antrag auf seine Berechtigung und seine Richtigkeit. Notwendige ergänzende Auskünfte und Beweismittel holt es direkt beim Antragsteller oder gegebenenfalls bei der finnischen Veranlagungsbehörde ein. Es entscheidet über die Durchführung der Rückerstattung.

(3) Det i punkt 1 avsedda skatteverket för bolagsskatt utfärdar skriftligt beslut åt sökanden och utbetalar det beviljade restitutionsbeloppet under den i ansökningen uppgivna adressen med beaktande av gällande bestämmelser angående reglementerad betalningsrörelse.

(4) Avslås ansökningen helt eller delvis, avgives beslutet jämte motivering ävensom besvärundervisning sökanden till kännedom genom rekommenderat brev.

(5) Över beslut meddelat av skatteverket för bolagsskatt kan besvär anföras hos delstatens skatteförvaltning inom en månad från delfäendet. Över beslut meddelat av delstatens skatteförvaltning i anledning av besvär, kan besvär anföras hos förvaltningsdomstolen i Wien inom 6 veckor från delfäendet.

Artikel 7

De österrikiska skattemyndigheterna och den österrikiska förvaltningsdomstolen emotaga restitutionssökandes med hemvist i Finland skriftväxling och besvär endast på tyska språket.

Artikel 8

I artiklarna 4—7 avsett förfarande tillämpas icke på restitution av österrikisk kapitalavkastningsskatt, vartill person med hemvist i Finland äger rätt redan på grund av Österrikes lagstiftning (artikel 9, punkt 5 i avtalet).

Artikel 9

Österrikes finansministerium och Finlands finansministerium bistå ömsesidigt varandra för att förhindra att ogrundade skattelättnader beviljas.

Artikel 10

(1) Denna överenskommelse har uppgjorts på tyska och finska språket och äga båda texterna lika vitsord. Överenskommelsen träder i kraft samtidigt med skatteavtalet och den tillämpas första gången på de genom innehållande vid källan uppburna skatterna

4 853/65

(3) Das im Absatz 1 bezeichnete Finanzamt für Körperschaften eröffnet dem Antragsteller seine Entscheidung schriftlich und überweist den geschuldeten Rückerstattungsbetrag unter Beachtung allfälliger Vorschriften über einen gebundenen Zahlungsverkehr an die im Antrag angegebene Adresse.

(4) Wird ein Antrag ganz oder teilweise abgewiesen, so wird die Entscheidung mit einer Begründung und einer Rechtsmittelbelehrung durch eingeschriebenen Brief eröffnet.

(5) Gegen die Entscheidung des Finanzamtes für Körperschaften kann bei der Finanzlandesdirektion innerhalb eines Monats von der Zustellung an Berufung erhoben werden. Gegen die Berufungsentscheidung der Finanzlandesdirektion kann innerhalb von 6 Wochen von der Zustellung an Beschwerde an den Verwaltungsgerichtshof in Wien erhoben werden.

Artikel 7

Die österreichischen Steuerbehörden und der österreichische Verwaltungsgerichtshof nehmen Korrespondenzen und Beschwerden von in Finnland ansässigen Antragstellern nur in deutscher Sprache entgegen.

Artikel 8

Das Verfahren nach den Artikeln 4 bis 7 findet keine Anwendung auf die Rückerstattung der österreichischen Kapitalertragsteuer, für die den in Finnland ansässigen Personen schon nach Massgabe der österreichischen Gesetzgebung ein Anspruch zusteht (Artikel 9 Absatz 5 des Abkommens).

Artikel 9

Das österreichische Bundesministerium für Finanzen und das finnische Finanzministerium unterstützen sich gegenseitig in der Verhinderung missbräuchlicher Steuerentlastungen.

Artikel 10

(1) Diese Vereinbarung ist in deutscher und finnischer Sprache ausgefertigt, wobei beide Texte gleicherweise authentisch sind; sie tritt gleichzeitig mit dem Abkommen in Kraft und findet erstmals Anwendung auf die im Abzugsweg an der Quelle erhobenen

anledning till

11 Riksg till

avtalet

attning

ande av

början av

et hänskjurdrning

hört re-

beskatt-

ariehamn

mannen i

ch rederi-

nnehållet

tt till

ndets be-

icke varit

rmerats

slagits

ets god-

kens Pre-

år lands-

förslag

et har en-

berör

inget an-

gat att

agar en-

ter krävt

lbeskatt-

ning framgå utförligt av en PM, som rederitjänstemannen Eliasson avfattat och överlämnat till utskottet och som med Eliassons samtycke här närslutes såsom bilaga. Utskottet omfattar synpunkterna i promemorian.

på sådana dividender och räntor, vilka förfallit till betalning under kalenderåret 1963 (artikel 29, punkt 2 i avtalet).

(2) Denna överenskommelse kan i ömsesidigt samförstånd när som helst ändras eller kompletteras genom skriftväxling.

(3) Vartdera ministeriet kan uppsäga överenskommelsen minst sex månader före kalenderårets utgång; sedan uppsägning sålunda ägt rum upphör överenskommelsen att gälla vid utgången av kalenderåret. Ansökningar angående källskattelättnad, som inlämnas före sistnämnda tidpunkt, behandlas dock på i denna överenskommelse avsett sätt. Så snart uppsägning skett, skola förhandlingar rörande ny överenskommelse omedelbart inledas.

Helsingfors, den 4 juli 1964.

För Finlands finansministerium:

Finansminister *Esko Rekola*

Avdelningschef *Erkki Rankama*

Steuern von Dividenden und Zinsen, die im Kalenderjahr 1963 fällig sind (Artikel 29 Absatz 2 des Abkommens).

(2) Diese Vereinbarung kann im gegenseitigen Einverständnis jederzeit durch Schriftwechsel abgeändert oder ergänzt werden.

(3) Die Vereinbarung kann von jedem der beiden Ministerien mindestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt werden; sie erlischt im Fall einer solchen Kündigung mit Ablauf des Kalenderjahres. Begehren um Entlastung von Quellensteuern, die vor dem letztgenannten Zeitpunkt eingereicht worden sind, werden indessen noch nach dem in der vorliegenden Vereinbarung vorgesehenen Verfahren erledigt werden. Sobald eine Kündigung erfolgt ist, sollen unverzüglich Verhandlungen über den Abschluss einer neuen Vereinbarung aufgenommen werden.

Wien, den 23. Juli 1964.

Für das Bundesministerium für Finanzen:

Dr Josef Hammerschmidt

stattung.

Nº 13/1964.

LAGUTSKOTTETS betänkande Nº 13/1964 i anledning av Republikens Presidents framställning till Ålands landsting angående regeringens till Riksdagen överlämnade proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet med Danmark för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt förhindrande av kringgående av skatt.

Förenämnda skrivelse, som överlämnats till landstinget vid början av innevarande höstsession, jämte däri nämnda avtal har landstinget hänskjutit till lagutskottet för beredning i det avseende landstingsordningen ifråga om lagstiftningsärendet föreskriver.

Utskottet har behandlat ärendet och därvid såsom sakkunniga hört regeringsrådet Ensio Vasarla, finansministeriets expert i dubbelbeskattningsfrågor, vilken på utskottets anhållan välvilligt besökt Mariehamn och under en dag ställt sig till utskottets förfogande, ombudsmannen i Ålands Redarförening r.f. vicehäradshövdingen Stig Lundqvist och rederitjänstemannen Thor-Alf Eliasson. Efter att hava tagit del av innehållet i avtalet, varav tyvärr endast två svenskspråkiga exemplar stått till förfogande, och övervägt de synpunkter, som framkommit vid ärendets behandling, får utskottet vördsammast framhålla följande:

Regeringsrådet Vasarla har oförbehållsamt medgivit att det icke varit sakenligt, att landskapsmyndigheterna först i detta skede informerats om dubbelbeskattningsavtalet. Innehållet i detsamma har redan slagits fast och Riksdagen har allaredan antagit lagförslaget om avtalets godkännande och beslutet väntar endast på stadfästelse av Republikens President. Ifråga om Riksdagens inställning till propositionen står landstinget sålunda inför fullbordat factum och kan icke framställa förslag till sakliga ändringar i eller tillägg till avtalet. Landstinget har endast att uttala sig därom, huruvida avtalet, till den del det berör landskapets på självstyrelselagen grundade rätt, kan av landstinget antagas oförändrat eller icke.

Emellertid anser utskottet sig vara såväl skyldigt som befogat att noggrant lägga sig in i avtalet och dess konsekvenser och beklagar endast, att detta med hänsyn till vissa principiella betänkligheter krävt en mera ingående undersökning än vanligt.

De allmänna synpunkterna på avtalspolitikerna ifråga om dubbelbeskattning framgå utförligt av en PM, som rederitjänstemannen Eliasson avfattat och överlämnat till utskottet och som med Eliassons samtycke här närslutes såsom bilaga. Utskottet omfattar synpunkterna i promemorian.